

INFORMATOR PARAFIALNY

Rzymsko-katolicka Parafia św. Katarzyny Aleksandryjskiej

ul. ks. Jerzego Popiełuszki 13

45-602 Opole-Groszowice

Tel. 77 456 27 96

www.parafiagroszowice.pl

25. – 31. 01. 2021

III Niedziela Zwykła

Słowa Ewangelii według Świętego Marka

Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!»

Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał Szymona i brata Szymonowego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich Jezus: «Pójdźcie za Mną, a sprawię, że się staniecie rybakami ludzi». A natychmiast, porzuciwszy sieci, poszli za Nim.

Idąc nieco dalej, ujrzał Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, którzy też byli w łodzi i naprawiali sieci. Zaraz ich powołał, a oni, zostawiwszy ojca swego, Zebedeusza, razem z najemnikami w łodzi, poszli za Nim.

Czytanie z Księgi proroka Jonasza

Pan przemówił do Jonasza po raz drugi tymi słowami: «Wstań, idź do Niniwy, wielkiego miasta, i głosź jej upomnienie, które Ja ci zlecam». Jonasz wstał i poszedł do Niniwy, jak powiedział Pan.

Niniwa była miastem bardzo rozległym – na trzy dni drogi. Począł więc Jonasz iść przez miasto jeden dzień drogi i wołał, i głosił: «Jeszcze czterdzieści dni, a Niniwa zostanie zburzona».

I uwierzyli mieszkańcy Niniwy Bogu, ogłosili post i przyoblekli się w wory od najstarszego do najmłodszego.

Zobaczył Bóg ich czyny, że odwrócili się od złego postępowania. I ulitował się Bóg nad niedolą, którą postanowił na nich sprowadzić, i nie zesłał jej.

Intencje mszalne

Poniedziałek 25. 01. 2021 – Nawrócenie św. Pawła Ap.

- 18. 00** Za + męża Edwarda, ++ rodziców z obu stron, ++ dwóch braci i siostrę, za ++ z rodziny Owsiany oraz o zdrowie i Boże błogosławieństwo w int. Ireny oraz za dzieci

Wtorek 26. 01. 2021 – św. bpa Tymoteusza i Tytusa

- 18. 00** Za + Irenę Kondziela - Msza św. ofiarowana od Rady Krajowej Związku Zawodowego Dyżurnych Ruchu PKP

Środa 27. 01. 2021 – św. Anieli Merici, dz.

- 7. 00** Za zamordowanych z naszej Parafii i za zamordowanego ks. Rudzkiego
18. 00 Za + Józefa Czech - od kuzynek z rodzinami

Czwartek 28. 01. 2021 – św. Tomasza z Akwinu, kapł. i dra K.

- 8. 30** Różaniec za młode pokolenie
9. 00 Za + Piotra Figura, za żonę Irenę - od pracowników i koleżanek z Domu Dziennego Pobytu nad Odrą

Piątek 29. 01. 2021

- 18. 00** - MSZA SZKOLNA I MŁODZIEŻOWA: Za + matkę Martę Smolin w 100 r. ur., za + ojca Stanisława i brata Jerzego w 12 r. śm.
- Katecheza dla dzieci I-Komunijnych

Sobota 30. 01. 2021

- 7. 00** Dz. błag. do B.Op. MBNP z podz. za łaski, z pr. o zdrowie i Boże błog. w int. Zofii Wojnar z ok urodzin
18. 00 PIERWSZA MSZA ŚW. NIEDZIELNA - INTENCJA ZBIORCZA
- Za + Izabelę Rybacką-Janowską w 30 dz. po śm.
- Za + Marię Pyka w I r. śm.
- Za + matkę Irenę Kondziela w 30 dz. po śm., za ++ z rodz. Szymczykowskich i pokr.
- Za + męża i ojca Karla Grüner w dniu urodzin, za ++ rodziców, rodzeństwo i d.op.
- Za + Feliksa Wolwart w 30 dz. po śm.

Niedziela 31. 01. 2021 – IV Niedziela Zwykła

- 8. 00** Dz. błag. do B.Op.MBNP. z podz. za łaski, z pr. o zdrowie i Boże błog. w int. Anny z ok. 41 r. ur., za męża i za dzieci
10. 30 Dz. bł. do B.Op. MBNP. z podz. za łaski, z pr. o zdrowie i Boże błog. w int. Agnieszki i Bernarda Puszcz z ok. 50 r. ślubu, za dzieci, wnuki i prawnuka Ignacego
16. 00 Nieszpory świąteczne
16. 30 Dz. błag. do B.Op. MBNP. z podz. za łaski, z pr. o zdrowie i Boże błog. w int. Sylwii i Tadeusza Kłak z ok. 40 r. ślubu, w int. Tadeusza z ok. urodzin oraz za córkę i wnuczki

Pozostałe ogłoszenia

1. W poniedziałek (25.I) w święto Nawrócenia św. Pawła kończy się Tydzień Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan
2. W niedzielę (31.I) Światowy Dzień Islamu w Kościele Katolickim w Polsce oraz 68 Światowy Dzień Chorych na trąd. Niedziela ta jest także obchodzona jako Niedziela Słowa Bożego
3. Dzieci z klas trzecich mają swoje spotkanie w piątek po Mszy św. szkolnej
4. Za tydzień comiesięczna kolekta parafialna przeznaczona na ubezpieczenie kościoła oraz na podatki od gruntów i nieruchomości parafialnych
5. W lutym i marcu są wolne intencje mszalne - można zamawiać sobie Msze św. za żyjących i za naszych zmarłych

Patron tygodnia: św. Hiacynta

Klarysa Marescotti urodziła się w 1585 r. niedaleko Viterbo. Jej rodzice - Marek Antoniusz i Oktawia Orsini - należeli do najwybitniejszych książęcych rodzin Włoch. Mając 19 lat została oddana przez ojca - zaniepokojonego jej zbyt swobodnym życiem - do klasztoru klarysek, Franciszkanek III Zakonu św. Bernardyna w Viterbo, w którym już wcześniej przebywała jej starsza siostra, Ginewra. Otrzymała tam imię Hiacynta. Przyzwyczajona wszakże do wielkopańskiego stylu życia i do wygod, nie mogła przywyknąć do surowego życia klasztoru. Pierwsze piętnaście lat przeżyła ku zgorszeniu i zatroskaniu sióstr bardzo swobodnie: przyjmowała licznych gości, bawiła ich i dbała o "należne" jej wygody. Klauzura, ubóstwo, posłuszeństwo nie były dla niej problemem. Przełożeni w obawie przed możliwą rodziną nie chcieli sytuacji zadrażniać.

Pan Bóg chciał ją jednak mieć dla siebie i znalazł sposób, by zawrócić ją z niebezpiecznej drogi. Dopuścił na nią ciężką i bardzo bolesną chorobę. Leżąc jak Łazarz na łożu cierpień, miała dosyć czasu na refleksję. Poznała wtedy, jak zawodne są w nieszczęściu przyjaźnie ludzkie, jak złudne i przemijające są rozkosze ziemskie. Zaczęła gorzko żałować zmarnowanych lat życia. Przynęła Panu Bogu, że gdy tylko wyzdrowieje, będzie inna. Po ustąpieniu choroby podjęła życie modlitwy i pokuty. Stała się gorliwą czcicielką Chrystusa ukrzyżowanego, ubogiego i pokornego. Rozwijała szeroką działalność charytatywną. Nawiedzała więzienia, szpitale, przytułki, niosąc tam pomoc i spełniając najniższe posługi. Korzystając z ogromnego majątku rodziny, popierała wszelkie szlachetne inicjatywy, zmierzające do złagodzenia cierpień bliźnich. Założyła dwa stowarzyszenia (w 1636 i 1638 r.), opiekujące się ludźmi chorymi i starymi. Przypisuje się jej również wiele nawróceń. W nagrodę Pan Bóg obdarzył ją darem ekstaz, łaską proroctwa i czytania w sumieniach ludzkich. W zakonie zajmowała się nowicjuszami.

Zmarła 30 stycznia 1640 r. Kiedy wystawiono jej ciało w kościele klarysek, zbiegło się całe Viterbo, by opłakiwać swoją dobrodziejkę i opiekunkę. Liczne cuda były potwierdzeniem powszechnego przekonania o jej heroicznej świętości. Do grona błogosławionych wpisał ją papież Benedykt XIII w roku 1726, a do katalogu świętych papież Pius VII w roku 1807, chociaż dekret kanonizacji wydał wcześniej jego poprzednik, papież Pius VI, w roku 1790. Św. Hiacynta zostawiła wśród pism cenną książeczkę: *Rady duchowe, jak prowadzić dusze do miłości Jezusa i Maryi.*

Historia kościoła cz. 4

Dopiero za ówczesnego wikariusza katechizacja odbywała się w niedziele po południu w okresie od Wielkanocy do św. Michała. W parafii groszowickiej dzwoniło trzy razy w ciągu dnia na Anioł Pański. Odmawiano litanie i kontynuowano dzwonienie „na trwozę”, dla pamięci zagrożenia tureckiego. Proboszczem w Groszowicach był ks. Paul Schidlowsky, kanonik kolegiaty opolskiej, który spełniał duszpasterstwo tutejsze przy pomocy wikariusza ks. Jana Gwiasdy, święconego w Nysie w 1686 roku. Do parafii należały Groszowice, Grudzice, Malina i Przywory. Nauczycielem był Michael Bialucha, który miał tylko czterech uczniów.

W czasie epidemii dżumy w 1680 roku wikariusz Szymon Pelka był cały czas z wiernymi, niestety prawie cała wieś wówczas wymarła. Zmarłych chowano na cmentarzu pod lasem (Podborny Kirhof). Natomiast w roku 1683 w Groszowicach było już 18 chłopów, 5 półchłopów, 15 zagrodników i 52 chałupników bez pola.

Dowiadujemy się też, że w roku 1697 dachy kościoła i wieży kryte są dachówką, a w budynku probostwa znajduje się biblioteka składająca się z 15 tomów o tematyce religijnej.

W czasie wizytacji w latach 1696-97 stwierdzono co następuje: „Wieś Groszowice miała kościół murowany, w roku 1681 całkowicie odnowiony. Zakupiono też nową ambonę i umieszczono ją po stronie ewangelii dzięki funduszom ofiarowanym przez karczmarza z Przywór Macieja Pedewitza. Konfesjonał ulokowano po stronie lekcji przy głównym ołtarzu. Najświętszy Sakrament przechowywano w tabernakulum głównego ołtarza w srebrnym cyborium złożonym. Jego renowację przeprowadzał duszpasterz co dwa tygodnie. Do kościoła tutejszego należały cztery wioski.

Proboszczem w Groszowicach w 1697 roku był ks. Jan Krzysztof Drewnak, Ślązak z Zarzecza w powiecie Olesno. Liczył on wówczas 37 lat życia. Filozofię i teologię studiował w Ołomuńcu. Został wyświęcony na kapłana przez biskupa sufragana Jana Józefa Breunera na tytuł Alumnatu Ołomunieckiego. Duszpasterz ten posiadał skromną bibliotekę, a w niej między innymi Sermones Nicolai de Blony. Nauczyciel Jan Gloss nie miał tu młodzieży do nauki.

W trakcie ostatniego remontu wieży kościelnej z kapsuły czasu wyciągnięto kilka dokumentów, świadczących o przeszłości kościoła i parafii. Większość dokumentów została odczytana i przetłumaczona przez panią dr Dorotę Kurpiers, za co należą się ogromne podziękowania, ponieważ dzięki nim dowiedzieliśmy się wiele ciekawych rzeczy o naszych dawnych mieszkańcach i kościele.

Najstarszym dokumentem, który znajdował się w kapsule jest bardzo już zniszczony, wyblakły oraz pomięty, dokument pisany brązowym atramentem, pismem kaligraficznym po łacinie z kwietnia 1662 roku rozpoczynający się od słów: Anno Salvifero Virginis Part 1662 die 28. Aprilis ... itd. Ze względu na wyblaknięcie był prawie niemożliwy do odczytania, ale można z niego wywnioskować, że kościół został wyremontowany.